

تراکشن چیست؟

تراکشن یا کشش روشی برای جا اندازی اندام های شکسته است. تا زمانی که امکان استفاده از روشهای همچون ثابت سازی خارجی یا داخلی میسر شود. به عنوان یک مداخله کوتاه مدت مورد استفاده قرار میگیرد. از کشش برای کاهش اسپاسم عضلانی جا انداختن و محور بندی و ثابت سازی شکستگی ها کاهش دفرمیتی و افزایش بین سطوح متقابل استفاده میشود.

کشش به طور کلی به دو نوع تقسیم میشود

کشش اسکلتی: این کشش مستقیم روی استخوان اعمال میشود درمان شکستگی استخوان ران تیبیا بازو بین هفت تا دوازده کیلوگرم وزنه استفاده میشود.

کشش پوستی: زمانی که بی حرکت کردن نسبی به طور موقت مد نظر باشد بین دو تا پنج کیلوگرم وزنه استفاده میشود.

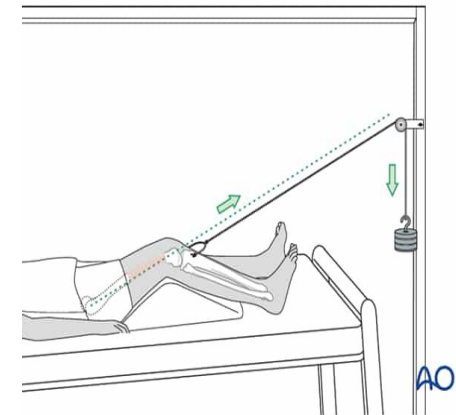
اصول کلی یک کشش موثر

کشش اسکلتی نباید قطع شود.

کشش زمانی در جهت جا انداختن و بی حرکت کردن شکستگی موثر واقع میشود که بطور مداوم اجرا شود.

بند های وزنه نباید گرفتگی داشته باشد وزنه ها باید آزادانه آویزان باشند و بر روی کف اتاق و تخت قرار نگیرند.

برای جلوگیری از چرخش پای بیمار به سمت داخل و خارج در دو طرف پا استفاده شود.

مراقبت از تراکشن

گردآورنده: لیلا اسبقی

ویرایش: سمیرا رضایی

مهر ۱۴۰۳

زخم فشاری

نقاط تحت فشار و برجستگی های استخوانی از نظر قرمزی و شکنندگی پوست بررسی شوند

بیماری که در وضعیت خوابیده به پشت قرار میگیرد بیشتر در معرض خطر زخم های فشاری میباشد هر دو ساعت پشت بیمار بررسی شود

از تشک موج و فوم استفاده شود

تعویض ملحفه و رختخواب و صاف کردن و جلوگیری از چین و چروک

مراقبت پرستاری تراکشن

ابتدا باید هدف از تراکشن و اهمیت آنرا بیمار بداند

بیمار در وضعیت مناسب و راحت قرار گیرد

پوزیشن بیمار مرتبط با تراکشن باشد

فرایند نیروی کشش باید در جهت محور طولی استخوان باشد

محل پین در تراکشن استخوانی بررسی شود

مقدار وزنه ها درست باشد

فشار روی بعضی از نقاط بدن را با چرخاندن و تغییر وضعیت میتوان کاهش داد

تراکشن پوستی را هر چهار تا هشت ساعت آزاد کنید و وضعیت پوست را بررسی کنید

در تراکشن پوستی پوست بیمار را از نظر حساسیت به چسب تراکشن و قرمزی و تاول بررسی کنید.

پوست اطراف پین ها را در تراکشن اسکلتی ضد عفونی کنید

رنگ حرارت نبض و پرشدگی مویرگی ادم حس و حرکت عضو تحت کشش را با طرف سالم مقایسه کنید

عضلات مبتلا را 5 الی 10 ثانیه منقبض کرده و سپس رها سازد این کار را چند بار روز انجام دهد

اندامهای غیر درگیر را با حرکت فعال شامل گرفتن و خم و راست کردن مچ پا و به حرکت در آوردن مفاصل غیر مبتلا و ورزش های ایزومتریک اندام بی حرکت (ورزش عضلات چهارسر ران و عضلات باسن) از ضروریات است

بیمار را به سرفه و تنفس عمیق تشویق کنید.